

CUPRINS

Prefață.....	7
SECȚIUNEA ÎNTÂI:	
ESENIENII MISTERIOȘI	
Cum a început totul	11
Subiectul	23
Întâlnirea cu Suddi	33
Cine au fost Esenienii?	49
Descrierea Qumranului	57
Guvernul Comunității Qumran	87
Biblioteca Misterioasă	113
Cele Douăsprezece Porunci	131
Meditație și Chakre	139
Prima călătorie a lui Suddi în lumea exterioară	153
Sarah, Sora lui Suddi	167
Drumul spre Bethesda.....	173
Întrebări	185
Pergamente și Povești Biblice	211
Moise și Ezchiel	235
Creația, Catastrofa și Kaloo	253

SECȚIUNEA A DOUA:

VIAȚA LUI IISUS

Profețiile	279
Steaua de la Betleem.....	281
Magii și Pruncul	293
Iisus și Ioan: Doi Elevi la Qumran.....	307
Iisus și Ioan: Finalizarea Studiilor Lor.....	315
Călătoriile lui Iisus și ale Mariei.....	321
Începe Slujirea lui Iisus	329
Pregătirea pentru Răstignire	343
Răstignirea și Învierea.....	365
Scopul Răstignirii și al Învierii	389
Anexă adăugată în 2021	397
Bibliografie	407
Despre Autoare	409

CUM A ÎNCEPUT TOTUL

Este posibil să călătorești prin timp și spațiu și să vizitezi civilizații de mult apuse. Este posibil să vorbești cu cei morți de mult și să re trăiești alături de ei viețile și moartea lor. Este posibil să călătorești înapoi cu sute, chiar cu mii de ani pentru a explora trecutul. Știu asta, pentru că am făcut-o nu o dată, ci de sute de ori.

Am făcut-o prin hipnoză regresivă. Aceasta este o tehnică sau o metodă care le permite oamenilor să-și amintească și adesea să-și re trăiască viețile lor anterioare. Ideea că nu trăim o dată, ci de multe ori, se numește reîncarnare. Acest lucru nu trebuie confundat cu „transmigrarea”, care este credința greșită că omul poate renaște ca animal. Conform cercetărilor mele, acest lucru nu se întâmplă. Când sufletul omului se încarnează, el va locui întotdeauna într-un corp uman. S-ar putea, din păcate, să se scufunde atât de jos, încât să devină de natură animală, dar nu va lua niciodată forma unui animal. Acesta este un tip complet diferit de spirit.

Nu știu de ce unii oameni găsesc atât de greu de înțeles ideea reîncarnării, când o pot asocia cu propriile vieți. Toată lumea se schimbă în mod constant. Să nu te schimbi ar însemna că ai încetat să mai crești. În acel moment, devii stagnant și începi să mori. Ne schimbăm atât de mult, încât de multe ori ne putem simți ca și cum am

trăit multe vieți diferite într-una singură. Mergem la școală, ne căsătorim, avem copii, uneori, ne recăsătorim. Putem schimba ocupațiile, uneori, mergând într-o direcție complet diferită. Putem călători sau trăim într-o țară străină pentru o perioadă. Putem experimenta traume și durere, odată cu moartea sau nefericirea persoanelor dragi. Sperăm să învățăm să iubim și să ne atingem scopurile în viață. Fiecare dintre acestea sunt etape în viețile noastre și sunt complet diferite una față de cealaltă. Facem greșeli și, sperăm, învățăm din ele. Auzim oameni spunând: „Nu știu cum am putut să fac lucruri atât de prostești când eram mai tânăr. Este aproape ca și cum s-ar fi întâmplat cu altcineva.”

Știu că nu aș putea niciodată să mă întorc la adolescența tânără din liceu, care am fost cândva. Nici măcar nu aș putea să mă regăsesc în ea, atât de naivă și de timidă. Nu am avea nimic în comun acum, iar ea n-ar fi putut înțelege niciodată persoana complexă care am devenit. Totuși, suntem una și aceeași persoană.

Aceasta este perspectiva mea asupra vieților anterioare. Știm că le-am trăit, la fel cum știm că ne-am trăit copilăria. Ele ar putea fi numite copilăria sufletului. Să sperăm că am învățat să aplicăm cunoștințele pe care le-am dobândit în decursul a sute de ani de greșeli, de umanitate. Dar la fel cum există oameni care au nevoie de mai mult timp să crească, există și oameni care trebuie să trăiască multe vieți, înainte de a învăța măcar o lecție.

Putem vedea reîncarnarea ca pe o școală pentru suflet, o serie de lecții și note de învățat pentru educația și creșterea noastră. Apoi, putem înceta să blestemăm momentele rele care ne afectează adesea și să învățăm să le

considerăm ca teste și examene pe care trebuie să le trecem sau să le picăm. Nu putem schimba ceea ce ni s-a întâmplat în această viață sau în altele. Putem doar să învățăm din asta și să mergem înainte, lăsând trecutul să ne ghideze și să ne învețe.

Doctrina reîncarnării este o filozofie și, ca atare, nu înlătură nicio formă de religie. Dimpotrivă, o îmbogățește, o face mai completă. Orice persoană care studiază cu adevărat această idee cu o minte deschisă va descoperi că poate să creadă în ambele. Cele două nu intră în conflict deloc. Reîncarnarea nu aparține artelor întunecate. Nu ar trebui să fie inclusă fără discernământ alături de ocult. Este un principiu al iubirii și, astfel, poate fi combinat cu orice religie, al cărei fundament principal este iubirea. Multe persoane care caută în întuneric răspunsuri s-ar putea să găsească ceea ce caută, aici. Este ca o lumină strălucitoare, la capătul unui tunel.

De fapt, trăiești pentru totdeauna, pentru că sufletul este etern, el nu poate muri. Viața este o existență continuă, trecând doar de la un corp la altul. Îți schimbi corpul la fel de ușor cum îți schimbi costumul. Un costum este aruncat când devine prea vechi și uzat sau prea rupt și deteriorat pentru a mai putea fi reparat. Acest lucru este dificil pentru unii oameni, ei sunt reticenți să-l abandoneze indiferent cât de zdrențuit ar fi devenit. Te atașezi de lucru, în definitiv. Dar ai un corp, nu ești un corp.

Vor fi cei care consideră ideea reîncarnării prea complicată, prea radicală, prea greu de înțeles. Aceștia sunt oameni care poate încă nu sunt pregătiți pentru conceptul de reîncarnare. Aceștia ar trebui să se străduiască

să trăiască cea mai bună viață posibilă prin propriile convingeri, una cu care se pot identifica și în care se simt confortabil. Nimeni nu ar trebui să încerce să impună aceste credințe altcuiva.

Conceptul de a călători în timp exercită o fascinație asupra multor oameni. De ce? Căutarea adevărului, atracția necunoscutului sau dorința de a vedea cum au trăit cu adevărat strămoșii? Poate o suspiciune că, într-un fel, trecutul a fost mai bun decât prezentul? Asta explică de ce poveștile despre mașinile timpului sunt atât de populare? Poate că omul își dorește în secret să se elibereze de lanțurile care-l leagă de prezent și să cutreiere liber, prin timp, fără limitări sau restricții.

Sunt o regresionistă. Acesta este un termen modern pentru un hipnoterapeut, specializat în regresii, în vieți anterioare. Nu folosesc hipnoza în modul convențional, cum ar fi pentru a-i ajuta pe alții să slăbească, să renunțe la fumat sau să atenueze durerea. Sunt profund interesată de reîncarnare de peste douăzeci de ani. Totul a început când am urmărit experimentele regresive efectuate de soțul meu hipnoterapeut. El folosea metode de hipnoză convenționale și a dat peste reîncarnare „întâmplător”, în timp ce lucra cu o femeie care dorea să slăbească.

Povestea primei noastre aventuri în necunoscut și urmările tragice ale acesteia au fost relatate în cartea mea, *Five Lives Remembered*. Soțul meu a fost aproape ucis într-un teribil accident de mașină și a petrecut un an în spital. După o recuperare lungă și dificilă, el nu mai avea niciun interes în hipnoză. Viața lui a continuat într-o direcție complet diferită.

Dar apetitul mi-a fost stârnit de gustul experiențelor vieților anterioare la care fusesem expusă. Ușa către o lume complet nouă de posibilități fusese deschisă. Am iubit întotdeauna istoria și aceasta era o modalitate fascinantă de a o explora. Devenea mai vie decât cărțile de istorie, cu faptele și datele lor uscate și învechite. Această metodă era similară cu a trece printr-un tunel al timpului și a întâlni cu adevărat oameni care trăiau în trecut. Era posibil să vorbesc cu cei care trăiau istoria, în timp ce se desfășura. Da, ușa fusese deschisă și eu întrezărisem necunoscutul. Nu voi permite să mi se închidă pentru totdeauna. Dacă soțul meu nu mai era interesat, atunci trebuia să învăț cum să-mi desfășor propria cercetare.

Metodele convenționale de inducere în transă nu mă atrăgeau. Le consideram prea consumatoare de timp și obositoare -atât pentru subiect, cât și pentru operator. Acestea conțineau multe teste pentru a determina adâncimea transei. De multe ori, am bănuț că majoritatea oamenilor simt subconștient aversiune față de a fi testați. Condiționați de mulți ani de școală, se simt deranjați să fie plasați într-o poziție, în care simt că trebuie să treacă sau să pice. Le este dificil să se relaxeze dacă sunt în defensivă. Aceste teste sunt folosite pentru a măsura adâncimea stării de transă, sub credința greșită că aceasta are ceva legătură cu capacitatea de a atinge subconștientul. Asta s-a dovedit a fi incorect. Oamenii se află într-o stare hipnotică de multe ori pe parcursul zilei și nici măcar nu își dau seama. Se așteaptă ca aceasta să fie diferită de ceea ce este în realitate, o stare pur naturală.

Cel puțin de două ori pe zi, fiecare persoană trece prin cea mai adâncă stare de transă posibilă. Acest lucru se întâmplă când adorm, noaptea, și înainte de a se trezi complet, dimineața. S-a dovedit că de fiecare dată când ne uităm la televizor și suntem absorbiți de povești, intrăm într-o stare modificată de conștiință. Se întâmplă de multe ori, în timp ce conducem pe un drum monoton sau ascultăm o predică, sau o prelegere plictisitoare. Cu toții intrăm în stări modificate foarte ușor, astfel că majoritatea oamenilor ar fi șocați dacă li s-ar spune că au fost într-o stare de hipnoză fără să știe.

Simțeam că trebuie să existe o modalitate mai rapidă, mai ușoară de a induce transa, în scopuri de regresie, care să poată utiliza această stare naturală. Am studiat tehnicile moderne și am constatat că există într-adevăr multe metode mai rapide și mai simple. Aceste metode sunt folosite în prezent de unii medici pentru a controla boala și durerea. În mare parte, utilizează zonele de vizualizare ale creierului, permițând subiectului să participe la un joc, folosind imagini ghidate. Am improvisat o metodă satisfăcătoare și am început să experimentez în 1979. Găseam subiecți ușor, pentru că pare să existe un interes în această idee filozofică, chiar dacă interesul este doar din perspectiva curiozității.

Criticii susțin că hipnotizatorul îi spune subiectului să meargă într-o viață anterioară, iar amintirile sunt rezultatele persoanei care dorește să-i facă pe plac hipnotizatorului. În tehnica mea, depun mari eforturi să nu sugerez. În circumstanțe normale, nu le spun niciodată să meargă undeva. Totul se întâmplă spontan.